

I N S T R U K C J A

Głównego Lekarza Weterynarii

***Nr GIWue-0201-1/11
z dnia 18 maja 2011 r.***

w sprawie wydawania, odbioru, ewidencjonowania
i przechowywania eksportowych
i przedeksportowych świadectw zdrowia
dla towarów przeznaczonych na eksport
do państw Unii Celnej

Główny Inspektorat Weterynarii
Biuro ds. Unii Europejskiej i Współpracy z Zagranicą
Warszawa, dn. 18 maja 2011 r.

Niniejsza instrukcja została wydana na podstawie art. 13 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej (Dz. U. Nr 112, poz. 844, z późn. zm.).

I. WSTĘP

Poniższa instrukcja została przyjęta przez Głównego Lekarza Weterynarii w związku z koniecznością wprowadzenia zmian w postępowaniu organów Inspekcji Weterynaryjnej przy wydawaniu eksportowych i przedeksportowych świadectw zdrowia dla towarów przeznaczonych na eksport do państw Unii Celnej, zwanych dalej świadectwami, jak również dokumentowaniu ich dystrybucji i przesyłaniu informacji do Głównego Lekarza Weterynarii.

II. PRZEDMIOT INSTRUKCJI

Wdrożenie jednolitego postępowania organów Inspekcji Weterynaryjnej przy wydawaniu, ewidencjonowaniu i odbiorze świadectw dla towarów przeznaczonych na eksport do państw Unii Celnej.

III. ZAKRES INSTRUKCJI

Instrukcja swoim zakresem obejmuje postępowanie powiatowych i wojewódzkich lekarzy weterynarii oraz Głównego Lekarza Weterynarii przy wydawaniu, ewidencjonowaniu i odbiorze świadectw dla towarów przeznaczonych na eksport do państw Unii Celnej.

IV. CEL INSTRUKCJI

Celem instrukcji jest ujednolicenie trybu postępowania organów Inspekcji Weterynaryjnej przy wydawaniu, ewidencjonowaniu i odbiorze świadectw dla towarów przeznaczonych na eksport do państw Unii Celnej.

V. PRZEPISY PRAWNE

Ustawa z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej (Dz. U. z 2010 r. Nr 112, poz. 744, z późn. zm.).

Niniejsza instrukcja została opracowana zgodnie z powyższymi przepisami prawa powszechnie obowiązującego. Stosowanie niniejszej instrukcji, jako aktu prawa wewnętrznego, nie może prowadzić do naruszenia wspomnianych przepisów. Na przepisy niniejszej instrukcji nie należy

powoływać się przy rozstrzyganiu o prawach i obowiązkach podmiotów prywatnych, gdyż nie jest dla nich wiążąca.

VI. CZĘŚĆ SZCZEGÓŁOWA

1. Świadectwa eksportowe i przedeksportowe drukowane są na zlecenie Głównego Lekarza Weterynarii. Świadectwa odbierane są przez pełnomocnika Głównego Lekarza Weterynarii z drukarni, z którą zawarta została umowa na ich druk.

Każdej dostawie świadectw towarzyszy dokument potwierdzający dostawę, w którym zawarte są w szczególności informacje o:

- a) liczbie świadectw poszczególnych rodzajów;
- b) liczbie kart formatu A4, odpowiednio zabezpieczonego papieru, przeznaczonych do dołączenia do świadectw zdrowia dla zwierząt i dla pasz;
- c) serii, numerach i symbolach identyfikacyjnych świadectw.

2. Właściwym do odbioru, ewidencjonowania, przechowywania i wydawania świadectw jest Główny Lekarz Weterynarii, wojewódzki lekarz weterynarii oraz powiatowy lekarz weterynarii, z tym, że:

a) Główny Lekarz Weterynarii wyznacza pełnomocnika ds. świadectw, zwanego dalej pełnomocnikiem Głównego Lekarza Weterynarii. Upoważnienie udzielone jest w formie pisemnej, zgodnie ze wzorem określonym w załączniku nr 1. Pełnomocnik Głównego Lekarza Weterynarii jest odpowiedzialny za prowadzenie spraw związanych z dystrybucją świadectw, jak również wymianą informacji z wojewódzkimi lekarzami weterynarii w tym zakresie. Główny Lekarz Weterynarii wyznacza również zastępcę pełnomocnika, zgodnie ze wzorem określonym w załączniku nr 1.

b) wojewódzki lekarz weterynarii wyznacza spośród pracowników swojego inspektoratu pełnomocnika ds. świadectw, zwanego dalej pełnomocnikiem wojewódzkiego lekarza weterynarii. W każdym wojewódzkim inspektoracie weterynarii może zostać wyznaczony tylko jeden pełnomocnik (tylko w przypadkach uzasadnionych należy wprowadzać zmiany tej osoby). Jest on odpowiedzialny za kontrolę, odbiór, ewidencję i przechowywanie świadectw, jak również za wymianę informacji z powiatowymi lekarzami weterynarii lub ich pełnomocnikami. Upoważnienie udzielone jest w formie pisemnej, zgodnie ze wzorem określonym w załączniku nr 1 (w dwóch egzemplarzach). Pełnomocnikiem wojewódzkiego lekarza weterynarii musi być

wojewódzki inspektor ds. bezpieczeństwa żywności, pasz oraz ubocznych produktów zwierzęcych. Wojewódzki lekarz weterynarii wyznacza również zastępcę pełnomocnika, zgodnie ze wzorem określonym w załączniku nr 1.

c) powiatowy lekarz weterynarii odpowiedzialny jest za prowadzenie spraw związanych ze świadectwami, jak również wymianę informacji z urzędowymi lekarzami weterynarii w podmiotach posiadających uprawnienia eksportowe na rynki państw Unii Celnej. Powiatowy lekarz weterynarii może ustanowić swojego pełnomocnika, który prowadzić będzie całość spraw związanych ze świadectwami, zwanego dalej pełnomocnikiem powiatowego lekarza weterynarii. Upoważnienie udzielone jest w formie pisemnej, zgodnie ze wzorem określonym w załączniku nr 1. Upoważnienie wystawia się w dwóch egzemplarzach. Jeden egzemplarz pozostawia się w powiatowym inspektoracie weterynarii. Drugi egzemplarz powiatowy lekarz weterynarii przesyła pełnomocnikowi wojewódzkiego lekarza weterynarii wraz z informacją o numerze telefonu służbowego pełnomocnika powiatowego lekarza weterynarii i jego adresie e-mail. Dodatkowo powiatowy lekarz weterynarii przesyła wykaz urzędowych lekarzy weterynarii upoważnionych do podpisywania eksportowych i przedeksportowych świadectw zdrowia dla towarów przeznaczonych na rynki państw Unii Celnej zgodnie ze wzorem określonym w załączniku nr 2. Wykaz ten należy przysyłać pełnomocnikowi wojewódzkiego lekarza weterynarii każdorazowo w przypadku wprowadzeniu do niego zmian.

3. Wojewódzki lekarz weterynarii przekazuje Głównemu Lekarzowi Weterynarii jeden egzemplarz upoważnienia pełnomocnika wojewódzkiego lekarza weterynarii oraz zastępcy pełnomocnika wraz z informacją o numerach ich telefonów służbowych i adresach e-mail. Drugi egzemplarz musi być pozostawiony w wojewódzkim inspektoracie weterynarii, w dokumentacji prowadzonej przez pełnomocnika wojewódzkiego lekarza weterynarii.
4. Pełnomocnik Głównego Lekarza Weterynarii dystrybuuje świadectwa do wojewódzkich inspektoratów weterynarii, według treści zamówienia złożonego zgodnie ze wzorem określonym w załączniku nr 3 (w przypadku świadectw eksportowych), z wyjątkiem świadectwa zdrowia na wywożone do Republiki Białorusi miód pszczeli naturalny i produkty pszczele lub załączniku nr 4 w przypadku świadectw przedeksportowych dla towarów przeznaczonych na eksport do Federacji Rosyjskiej.. Zamówienie powinno być złożone

w terminie 7 dni przed planowanym odbiorem świadectw. Dokonując odbioru świadectw wojewódzki lekarz weterynarii, pełnomocnik wojewódzkiego lekarza weterynarii lub jego zastępca obowiązany jest pozostawić zamówienie pełnomocnikowi Głównego Lekarza Weterynarii. Podstawą wydania świadectw jest ponadto okazanie dowodu osobistego lub innego dokumentu ze zdjęciem potwierdzającego tożsamość;

5. Świadectwa otrzymane od pełnomocnika Głównego Lekarza Weterynarii dystrybuowane są następnie przez pełnomocnika wojewódzkiego lekarza weterynarii lub jego zastępcę do właściwych terytorialnie powiatowych lekarzy weterynarii lub pełnomocników powiatowych lekarzy weterynarii. Podstawą wydania świadectw jest okazanie dokumentów opisanych w punkcie 4 niniejszej instrukcji.
6. Powiatowy lekarz weterynarii lub jego pełnomocnik wydaje świadectwo wyłącznie urzędowym lekarzom weterynarii wyznaczonym przez powiatowego lekarza weterynarii do wystawiania świadectw w obrocie z państwami Unii Celnej. **Liczba świadectw wydawanych urzędowym lekarzom weterynarii winna wynosić jedynie tyle, ile wynosi ich dzienne zapotrzebowanie (za wyjątkiem przypadków, gdy wysyłka ma być prowadzona w dni wolne od pracy, dni świąteczne lub inne dni, w których powiatowy inspektorat weterynarii nie pracuje).**
7. Świadectwa są drukami ścisłego zarachowania podlegającymi ewidencji. Do ewidencji prowadzonej przez Głównego Lekarza Weterynarii, wojewódzkich lekarzy weterynarii i powiatowych lekarzy weterynarii stosuje się wzór określony w załączniku nr 5.
8. Prawidłowo wykonany wpis do ewidencji, o której mowa w punkcie 7, powinien zawierać:
 - 1) numer kolejnej wykonanej czynności (kolumna nr 1);
 - 2) datę kolejnej wykonanej czynności (kolumna nr 2);
 - 3) nazwę województwa, któremu przekazywane są świadectwa w przypadku Głównego Inspektoratu Weterynarii, nazwę powiatu w przypadku wojewódzkiego inspektoratu weterynarii lub imię i nazwisko

urzędowego lekarza weterynarii w przypadku powiatowego inspektoratu weterynarii (kolumna nr 3);

- 4) numery porządkowe przekazywanych świadectw. W przypadku przekazywania więcej niż jednego świadectwa należy wpisać pierwszy i ostatni numer porządkowy przekazywanych świadectw (kolumna nr 4) np. 0000001 01 – 0000010 01;
- 5) liczbę świadectw dostarczonych do jednostki, która prowadzi ewidencję (kolumna nr 5);
- 6) liczbę świadectw wydawanych podczas kolejnej czynności (kolumna nr 6);
- 7) liczbę świadectw pozostających na stanie w jednostce prowadzącej ewidencję (kolumna nr 7);
- 8) czytelny podpis osoby upoważnionej do odbioru świadectw. W przypadku ewidencji prowadzonej przez Głównego Lekarza Weterynarii powinien być to podpis wojewódzkiego lekarza weterynarii, pełnomocnika wojewódzkiego lekarza weterynarii lub jego zastępcy, w przypadku ewidencji prowadzonej przez wojewódzkiego lekarza weterynarii – podpis powiatowego lekarza weterynarii lub pełnomocnika powiatowego lekarza weterynarii, zaś w przypadku ewidencji prowadzonej przez powiatowego lekarza weterynarii – podpis urzędowego lekarza weterynarii wyznaczonego przez powiatowego lekarza weterynarii do wystawiania świadectw (kolumna nr 8).

9. Do ewidencji, o której mowa w ust. 7, wpisuje się również świadectwa unieważnione. W tym przypadku wpis do ewidencji należy przeprowadzić tak jak w ust. 8, z wyjątkiem kolumny 3, gdzie należy wpisać: „*unieważniony*”, zaś w kolumnie 8 należy złożyć czytelny podpis osoby unieważniającej.

10. Wydawanie świadectw należy prowadzić wg ich kolejnych numerów porządkowych (patrz ust. 8 pkt 4).

11. Powiatowi lekarze weterynarii przesyłają pocztą elektroniczną zestawienie wysyłek towarów na rynek każdego z państw Unii Celnej (Republiki Białorusi, Federacji Rosyjskiej, Republiki Kazachstanu) oddzielnie, wojewódzkim lekarzom weterynarii (pełnomocnikowi wojewódzkiego lekarza weterynarii lub jego zastępcy) za ostatni tydzień, zgodnie ze wzorem określonym

w załączniku nr 6 (w przypadku wysyłania produktów pochodzenia zwierzęcego, pasz, produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego i materiału biologicznego) i załączniku nr 7 (w przypadku wysyłki zwierząt). Zestawienie to jest sporządzane i wysyłane w pierwszym dniu roboczym kolejnego tygodnia (w wersji elektronicznej). Wersje papierowe tygodniowych zestawień zbierane są przez powiatowych lekarzy weterynarii i przesyłane są w pierwszym dniu roboczym kolejnego miesiąca do wojewódzkiego lekarza weterynarii (pełnomocnika wojewódzkiego lekarza weterynarii lub jego zastępcy) wraz z danymi odnośnie unieważnionych świadectw oraz przyczynami ich unieważnienia. Pełnomocnik wojewódzkiego lekarza weterynarii zbiera następnie informacje otrzymane od powiatowych lekarzy weterynarii i włącza je do swojej dokumentacji. Z zestawień przesłanych drogą elektroniczną, pełnomocnik wojewódzkiego lekarza weterynarii lub jego zastępca sporządza jedno zestawienie w wersji elektronicznej (załącznik nr 6 i załącznik nr 7) i przesyła pocztą elektroniczną do pełnomocnika Głównego Lekarza Weterynarii do 10 dnia roboczego każdego miesiąca za miesiąc poprzedni. Jeden z dwóch egzemplarzy zestawienia z rozdysponowanych świadectw, którego wzór określa załącznik nr 8, sporządzony dla każdego z państw Unii Celnej oddzielnie, wyłącznie w wersji papierowej, przesyłany jest do pełnomocnika Głównego Lekarza Weterynarii, wraz z danymi odnośnie unieważnionych świadectw oraz przyczynami ich unieważnienia, a drugi dołączany jest do dokumentacji prowadzonej przez pełnomocnika wojewódzkiego lekarza weterynarii. W przypadku, gdy w danym tygodniu nie jest dokonywany eksport na rynki państw Unii Celnej, powiatowy lekarz weterynarii lub pełnomocnik powiatowego lekarza weterynarii przesyła jedynie pocztą elektroniczną, oddzielnie dla każdego z państw Unii Celnej, informację: *„brak wysyłek na rynek Federacji Rosyjskiej/Republiki Białorusi/Republiki Kazachstanu” ze wskazaniem którego z w/w krajów informacja dotyczy..* Analogicznie, każdy wojewódzki lekarz weterynarii ma obowiązek comiesięcznego wysyłania zestawienia do Głównego Lekarza Weterynarii.

12. Pełnomocnicy wojewódzkich lekarzy weterynarii weryfikują tygodniowe zestawienia powiatowych lekarzy weterynarii (otrzymane w wersji elektronicznej). W przypadku wykrycia jakichkolwiek nieścisłości i uchybień przekazują informacje o tym fakcie do Głównego Lekarza Weterynarii w trybie pilnym. Jednocześnie, wojewódzki lekarz weterynarii winien zarządzić doraźną

kontrolę, która zostanie przeprowadzona przez powiatowego lekarza weterynarii lub pracowników wojewódzkiego inspektoratu weterynarii, mającą na celu wykrycie nieprawidłowości w sprawie. W przypadku przeprowadzenia kontroli przez powiatowego lekarza weterynarii i w przypadku potwierdzenia nieprawidłowości, kontrolę doraźną muszą przeprowadzić pracownicy wojewódzkiego inspektoratu weterynarii. W każdym przypadku kontroli doraźnej prowadzonej z ramienia wojewódzkiego lekarza weterynarii, w skład zespołu kontrolującego muszą wchodzić, w zależności od stwierdzonych uchybień, wojewódzki inspektor ds. bezpieczeństwa żywności, pasz oraz ubocznych produktów zwierzęcych lub wojewódzki inspektor ds. zdrowia zwierząt i zwalczania chorób zakaźnych zwierząt.

13. Świadcstwa przechowywane są w inspektoratach, w zamkniętych pomieszczeniach lub szafach, do których dostęp mają jedynie osoby, o których mowa w ust. 2.
14. Dla każdego rodzaju świadectwa powinno być wykonane zestawienie, prowadzone na oddzielnym druku ewidencji świadectw (ust. 8).
15. Zwrot niewykorzystywanych świadectw może nastąpić wyłącznie do nadrzędnych organów Inspekcji Weterynaryjnej, tj. z powiatowego inspektoratu weterynarii do wojewódzkiego inspektoratu weterynarii, a z wojewódzkiego inspektoratu weterynarii do Głównego Inspektoratu Weterynarii. Dokumentowania tej czynności dokonuje się analogicznie jak w ust. 8, z wyjątkiem czytelnego podpisu osoby upoważnionej, który należy złożyć w kolumnie 9, podczas gdy kolumna 8 pozostaje pusta.
16. Ponadto powiatowi lekarze weterynarii powinni zwracać szczególną uwagę na następujące kwestie:
 - 1) Zgodnie z art. 26 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej wszelkie poświadczenia wymagane w świadectwach zdrowia, w szczególności dotyczące wymagań zdrowotnych zwierząt i wymagań higienicznych dla produktów pochodzenia zwierzęcego, muszą opierać się na danych, dostępnych wydającemu świadectwo zdrowia. W przypadku chorób zwalczanych z urzędu można powoływać się na określony status Polski i informacje zawarte w Systemie Zgłaszania Chorób Zwierząt ADNS,

a w przypadku chorób rejestrowanych np.: Salmonelloz, poświadczenie określonego statusu zdrowotnego drobiu w zakresie ww. patogenu przy eksporcie mięsa drobiowego, powinno być poprzedzone sprawdzeniem i posiadaniem kopii wyników badań dotyczących stada ubitego, zgodnie z wymogami Federacji Rosyjskiej, na potrzeby eksportu do państw Unii Celnej chyba, że ustalenia z poszczególnymi krajami Unii Celnej stanowiąc będą inaczej. Ważność powyższych wyników badań powinna wynosić maksymalnie 30 dni od momentu uzyskania wyników ww. badań, pod warunkiem nie występowania tej jednostki chorobowej po terminie próbkowania.

- 2) Wydane świadectwo jest wypełniane przez urzędowego lekarza weterynarii osobno dla każdej przesyłki towaru.
- 3) W przypadku świadectw eksportowych, mając do czynienia z kompletem składającym się z oryginału świadectwa zdrowia oraz jednej kopii, wydający świadectwa po ich wypełnieniu, a przed podpisaniem i opieczątowaniem, wykonuje kserokopię, którą znakuje jako „Kopia nr 2”, oznakowując jednocześnie kopię z kompletu jako „Kopia nr 1”. Po podpisaniu i opieczątowaniu oryginału i kopii:
 - oryginał towarzyszy przesyłce do miejsca przeznaczenia;
 - jedna kopia pozostaje u powiatowego lekarza weterynarii;
 - jedna kopia przekazywana jest do wojewódzkiego lekarza weterynarii.
- 4) W przypadku świadectw przedeksportowych (stosowanych wyłącznie w odniesieniu do Federacji Rosyjskiej) jeżeli komplet składa się z oryginału i jednej kopii, stosuje się procedurę z pkt 3 ust. 16, zaś gdy komplet składa się z oryginału i dwóch kopii, wtedy:
 - oryginał towarzyszy przesyłce do miejsca przeznaczenia;
 - jedna kopia pozostaje u powiatowego lekarza weterynarii;
 - jedna kopia przekazywana jest do wojewódzkiego lekarza weterynarii.
- 5) Na oryginale świadectw w oznaczonym miejscu podpisuje się powiatowy lekarz weterynarii lub urzędowy lekarz weterynarii upoważniony przez niego do wystawiania świadectw na eksport produktów i zwierząt do państw Unii Celnej.
- 6) Przesyłce zawsze towarzyszy oryginał świadectwa zdrowia.
- 7) **Zabrania się dokonywania jakichkolwiek skreśleń na oryginałach świadectw zdrowia, za wyjątkiem punktu 1.3, 2.6 oraz 4. Jakiegokolwiek skreślenia i zmiany w tych punktach muszą być potwierdzone imienną**

pieczęcią i podpisem urzędowego lekarza weterynarii. Jednakże w przypadku zaistnienia sytuacji nadzwyczajnych Główny Inspektorat Weterynarii informuje powiatowych Lekarzy weterynarii drogą elektroniczną i pismem o obowiązku dokonywania skreśleń ze szczegółowym wskazaniem miejsca w świadectwie, w którym wymagane jest dokonanie dodatkowych skreśleń.

17. W przypadku konieczności przedstawienia dodatkowych informacji związanych:

a) z identyfikacją zwierząt eksportowanych do państw Unii Celnej, informacje te powinny być przedstawione na karcie formatu A4 odpowiednio zabezpieczonego papieru dołączonej do oryginalnego świadectwa zdrowia.

Dotyczy to przypadku braku miejsca na wpisanie:

- numerów gospodarstw w świadectwie (stosuje się załącznik nr 9);
- danych identyfikujących zwierzęta w świadectwie (stosuje się załącznik nr 10);

b) z identyfikacją rodzajów pasz eksportowanych do państw Unii Celnej informacje te powinny być przedstawione na karcie formatu A4 odpowiednio zabezpieczonego papieru dołączonej do oryginalnego świadectwa zdrowia.

Dotyczy to przypadku braku miejsca na wpisanie wszystkich rodzajów eksportowanych pasz z podaniem ich ilości i wagi oraz termin przydatności do użycia (stosuje się załącznik nr 11)

Na przedmiotowej karcie formatu A4 drukuje się dane zawarte w odpowiednim załączniku wraz z numerem świadectwa, do którego załącza się kartę, następnie jest ona podpisywana i pieczętowana przez urzędowego lekarza weterynarii wystawiającego świadectwo.

VII. SZCZEGÓŁOWE POSTĘPOWANIE ZE ŚWIADECTWAMI

Szczegółowe postępowanie powiatowych/urzędowych lekarzy weterynarii przy wysyłce towarów na rynek Federacji Rosyjskiej reguluje Instrukcja Głównego Lekarza Weterynarii GIWhig-500-2e/08 z dnia 11 lutego 2008 r. *w sprawie współdziałania urzędowych lekarzy weterynarii i funkcjonariuszy celnych przy wysyłce i tranzycie towarów i żywych świń na rynek Federacji Rosyjskiej.*

Szczegółowy sposób wypełniania świadectw zdrowia dla produktów pochodzenia zwierzęcego, przez upoważnionych przez powiatowego lekarza weterynarii urzędowych lekarzy weterynarii jest określony w załączniku nr 12.

Ewidencję numerów porządkowych świadectw weterynaryjnych dla towarów eksportowanych do państw Unii Celnej zawiera załącznik nr 13,

VIII. Przepisy przejściowe i końcowe

1. Traci moc:

- 1) Instrukcja Głównego Lekarza Weterynarii Nr GIWhig.500/1c/07 z dnia 4 kwietnia 2007 r. w sprawie wydawania, odbioru, ewidencjonowania i przechowywania eksportowych i przedeksportowych świadectw zdrowia dla towarów przeznaczonych na eksport do Federacji Rosyjskiej.
- 2) Część dotycząca Republiki Kazachstanu z załącznika 2 do Instrukcji Głównego Lekarza Weterynarii Nr GIWue 0801 – 24/11 z dnia 17 marca 2011 r. w sprawie postępowania z weterynaryjnymi świadectwami zdrowia dla towarów przeznaczonych do wywozu do krajów trzecich.

2. Upoważnienia dla pełnomocników ds. świadectw, wyznaczonych przez Głównego Lekarza Weterynarii, wojewódzkich lekarzy weterynarii i powiatowych lekarzy weterynarii, wydane na podstawie instrukcji, o której mowa w ust. 1 pkt 1 pozostają w mocy do czasu wydania upoważnień na podstawie niniejszej Instrukcji nie dłużej jednak niż przez 3 miesiące od dnia jej wejścia w życie.

3. Niniejsza Instrukcja wchodzi w życie z dniem 1 czerwca 2011 r.

Zatwierdził:
2 up.

GŁÓWNY LĘKARZ WETERYNARII
z up.
Krzysztof Jasiński
Z-ca Głównego Lekarza Weterynarii